

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἑδ. Ἐρμοῦ—264

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ἡ συνείδησις καὶ ὁ χαρακτήρ ἀνθρώπου τινος δύναται ἐκ διαμέτρου νὰ ἦ ἀντίθετος πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ γραφόμενα καὶ ὁμολογούμενα. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ κατωτέρω ἀρθρου τὸν *Rousseau*. Κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ εὐφρεῖς αὐτοῦ συγγραφαὶ ἦσαν μiasματικαὶ καὶ ἐπιβλαβεῖς, ἀλλὰ διαρκούσης περιόδου ἡρέμου σκέψεως ἔγραψε τὸ ἀκόλουθον ὡς τὴν ὠρισμένην αὐτοῦ γνώμην ἐπὶ τοῦ θαυμασίου ἐκείνου προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ τοῦ μεγαλείου τῶν γραφῶν αἴτινες ποιοῦσιν αὐτὸν γνωστόν.

«Ὁμολογῶ εἰς ἡμᾶς ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῶν Γραφῶν μ' ἐκπλήττει· ἡ ἱερότης τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον λαλεῖ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὰ ὁποῖον δὲ ἐλυπούμην ἐὰν ἐδυνάμην ν' ἀπαντήσω. Ἀναγνώσατε τὰ βιβλία τῶν φιλοσόφων μεθ' ὅλης αὐτῶν τῆς πομπῆς· πόσον μικρὰ εἶναι ἀπέναντι αὐτοῦ! Εἶναι βιβλίον τοσοῦτον ὑψηλὸν ἅμα δὲ καὶ τόσο ἀπλοῦν τὸ ἔργον ἀνθρώπου; Ἦτο ἀράγε δυνατόν Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου τὴν ἱστορίαν ἀφηγεῖτο νὰ ἦτον ἀπλοῦς τις ἀνθρώπος; Εἶναι ἡ ἐκφρασις ἐνθουσιαστοῦ τινος ἢ ἀπλοῦ αἰρεσιάρχου; Ὅποια γλυκύτης, ὁποῖα ἀγνότης ἐν τοῖς τρόποις αὐτοῦ! Ὅποια συγκινητικὴ χάρις ἐν ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ! Ὅποια ὕψος εἰς τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ! Ὅποια βαθεῖα σοφία ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ! Ὅποια ἐτοιμόνοια, ὁποῖα δξύνουα, ὁποῖα ἀκρίβεια ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν αὐτοῦ! Ὅποιον κράτος ἐπὶ τῶν παθῶν του! Ποῦ εἶναι ὁ ἀνθρώπος, ποῦ ὁ σοφός, ὅστις γνωρίζει πῶς νὰ ἐνεργῇ, νὰ ὑποφέρῃ, ν' ἀποθάνῃ ἀνευ ἀδυναμίας καὶ ἀνευ ἐπιδείξεως! Ὅταν ὁ Πλάτων περιγράφει τὸν κατὰ φαντασίαν ἀγαθὸν αὐτοῦ ἀνθρώπον, πλήρη ἀπεχθῶν ἐγκλημάτων, καὶ ὅμως ἀξίον τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἀρετῆς, ζωγραφίζει, βαθμὸν κατὰ βαθμὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅποια πρόληψις, τυφλότης, ἢ κακὴ πίστις δὲν ἀπαιτεῖται γὰρ παραβάλη τις τὸν υἱὸν τοῦ Σωφρονίου μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Μαρίας! Ὅποια ἀ-

πόστασις μετὰξὺ τῶν δύο! Ὁ Σωκράτης ἀποθνήσκων ἀνευ πόνου, ἀνευ ἀτιμίας ὑποστηρίζει τὸν χαρακτήρα του εὐκόλως μέχρι τέλους. Ἐὰν δὲν ἤθελε τιμῆσαι τὸν βίον του μετὰ τοιοῦτου θανάτου, δὲ τὸν ἐθεωροῦμεν σοφιστὴν. Λέγουσιν ὅτι ὁ Σωκράτης ἐφεῦρε τὴν ἠθικὴν· ἀλλ' ἄλλοι ἐξήσκουν τὴν ἠθικὴν πρὶν ἢ τὴν διδάξῃ οὗτος. Ὁ Ἀριστείδης ἦτο δίκαιος πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης περιγράψει τὴν δικαιοσύνην. Ὁ Λεωνίδας ἀπέθανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης διδάξῃ τὸ καθῆκον τῆς φιλοπατρίας. Ἡ Σπάρτη ἦτον ἐγκρατὴς πρὶν ἢ ὁ Σωκράτης ἐξυμνήσῃ τὴν ἐγκράτειαν. Ἡ Ἑλλάς εἶχε ἀφθονίαν ἐναρέτων ἀνδρῶν πρὶν ἢ οὗτος ὁρίσῃ τί εἶναι ἀρετὴ. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς, ποῦ ἀρὰ γε εὔρε τὴν ὑψηλὴν ἠθικὴν τῆς ὁποίας αὐτὸς μόνος ἔδωκε καὶ τὸ μάθημα καὶ τὸ παράδειγμα; Ἐκ τοῦ μέσου ματιώδους φανατισμοῦ προέρχεται ἡ ἀγνοτέρα σοφία· μετὰξὺ τῶν χαμεροπεστέρων ἀνθρώπων φαίνεται ἡ ἡρωικωτέρα καὶ μᾶλλον ἐνάρετος ἀπλότης. Ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους, ἡσύχως φιλοσοφούντος ἐν μέσῳ τῶν φίλων του, εἶναι ὁ γλυκύτερος ἐξ ὅσων ἠδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ ὁ τοῦ Ἰησοῦ ἐκπνέοντος ἐν μέσῳ βασάνων, ὑβρεων, χλευασμῶν, ἀρῶν ἐξ ὀλοκλήρου λαοῦ, εἶναι ὁ φοικωδέστερος ἐξ ὅσων ἠδύνατό τις νὰ φοβῆθῃ. Ναὶ ἐὰν ὁ Σωκράτης ζῆ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς φιλόσοφος, ὁ Ἰησοῦς ζῆ καὶ ἀποθνήσκῃ ὡς Θεός».

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 10].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ νέα κατοικία.

Θὰ ζητήσωμεν νῦν παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Δίκ εἰς λίαν διάφορον σκηπὴν

νων τῆς Ἑσσης, διορισθεὶς μετὰ καιρὸν καὶ ἐπίτιμος ὑπασπιστὴς τοῦ ἄρχιδού ῥωστικοῦ συντάγματος τῶν οὐλάνων. Ἐν τῇ ιδιότητι ταύτῃ ὁ Τσάρος, θεῖος καὶ ἀνάδοχος τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου εἰς τὸ στρατηγεῖόν του. Ὁ ἡγεμὼν Ἀλεξάνδρος συμμετέσχε κατ' ἀρχὰς τῆς διαβάσεως τοῦ Δουναβέως, ὅτε ἔλαβε καὶ τὸ παράσημον τοῦ Βλαδιμήρου, εἶτα δὲ μετὰ τοῦ ἐνάτου συντάγματος τῶν δραγόνων τῆς ἐφόδου κατὰ τοῦ Τυρνόβου. Διαρκούσης τῆς πολιορκίας τῆς Πλέβνας, ἀπετέλει μέρος τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἡγεμόνος τῆς

πέρας τοῦ πολέμου διωρίσθη ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὑπολοχαγὸς τῆς πρωσικῆς σωματοφυλακῆς.

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1859 ἐξελέχθη τὸ πρῶτον βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτιστος τῶν μοχλῶν ἐν τῇ μεταπολιτευσί τοῦ 1862. Γενόμενος ἀρχηγὸς σπουδαίου καὶ πολυαριθμοῦ κόμματος ἠδυνήθη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ν' ἀποδείξῃ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς, αἵτινες ἐλάμπρυναν αὐτόν. Ὁ λόγος του κατέβλεπεν, εἶχε με-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕ ΒΑΤΤΕΜΒΕΡΓ

Ἐκλεχθεὶς πρίγκηψ τῆς Βουλγαρίας τῇ 29 Ἀπριλίου 1879.

Ῥωμανίας· εἶτα δὲ παρηκολούθησεν ὡς ὑπασπιστὴς τὸν στρατηγὸν Γούρκον εἰς τὴν Θανμασίαν ὑπέρβασιν τοῦ Αἴμου καὶ διεκρίθη διακόψας τὴν μεταξὺ Φιλίππουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν. Αἱ ἐξοχοὶ ὑπηρεσίαι του ἀντημείφθησαν διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ ῥωστικοῦ παρασήμου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ πρωσικοῦ παρασήμου τοῦ Ἐρυθροῦ Ἄστρου καὶ τοῦ Ῥωμανικοῦ Ἄστρου· εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ

γαλοπρέπειαν, ἰσχὺν, χάριν. Ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὄλην προσενεγκῶν ἐξόχους ὑπηρεσίας τῇ πατρίδι, πολλάκις ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς χρηματίσας ἀπέθανε τὴν 15 Μαΐου ἐκ νόσου ἣτις κυρίαν ἀφορμὴν θὰ εἶχε τὴν ἄγαν καταπόνησιν τοῦ σώματος ἐκ βαρειῶν φροντίδων. Οὐδεμίαν καταλιπὼν περιουσίαν τὸ κράτος ἐβοήθησε τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ χορηγήσαν μηνιαίαν σύνταξιν καὶ ὑποτροφίαν εἰς τὰ τέκνα του.

εἰς ἐνδείξιν ἐκτιμῆσεως τῆς ἀξίας τῶν πολυτίμων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν τῇ πατρίδι αἵτινες καὶ ἐπετάχονον τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἡμετέρας ἐνεργείας, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ μετὰ περικοπῶν ἐκ τῶν διαφόρων ἐκφωρηθέντων ἐπὶ τοῦ τάφου του λόγων. Ἐξετιμήσαμεν πάντοτε τὸν Δεληγεώργην τὴν δὲ ἐκτίμησιν ἡμῶν ταύτην ἐκρίναμεν καλὸν νὰ

τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐὰν εἶναι ἐπιτετραμμένον, καὶ εἶναι κατ' ἐμὲ, νὰ θεωρῶμεν ὡς προμήνυμα τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης τὴν πεποίθησιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸν Ἐπαμεινώνδαν Δεληγεώργην θέλει κατατάξει ἡ ἱστορία ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς νέας Ἑλλάδος.»

Ὁ δὲ κ. Ζαῆμης εἶπεν· «Ἐπέπρωτο δὲ ἐγὼ πρεσβύτερος αὐτοῦ καὶ συντελέσας νὰ προλειάνω τὴν εἰ-

Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

τεκμηριώσωμεν διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, χάριν τῶν πολλῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ χάριν τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας αὐτοῦ.

«Ἡ ἐκτίμησις» εἶπεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος, «τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τῶν τοιαύτης τάξεως ἀνδρῶν εἶναι ἔργον τῆς ἀπαθοῦς καὶ ἀδεκάστου ἱστορίας, ἡ ὁποία θέλει ἐκφέρει ἐν καιρῷ μετὰ τῆς ἐμπρεπούσης ἐμβριθείας

σοδόν του εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ λαμπρυνθῇ, ν' ἀποδώσῃ τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν εἰς αὐτόν. Τὸ ἔργον εἶναι δυσχερὲς, ὦ φίλοι καὶ θανμασταὶ τοῦ παλιτοῦ ἀνδρός, αἱ σινωθούμενοι ἐν τῷ πολυανδρῶ ταύτῳ, τῷ περιλαμβάνοντι τὴν δόξαν τῆς ἑλληνικῆς παλλίγγενεσις, θλίψις παραλύει καὶ τὸν νοῦν μου καὶ τὴν φωνήν μου.»

* * * Ίδια μανεστροποιεῖα ὑπάρχουσι ἐν Πάτραις ἐν, συστηθέν τῷ 1873 διὰ δαπάνης δραχ. 60,000 ὑπηρετούμενον ὑπὸ 33 ἐργατῶν καὶ οὐ ἢ μὲν δαπάνη διὰ τὴν προμηθεῖαν τῆς πρώτης ὕλης ἀνέρχεται εἰς δρα. 280,000, ἡ δὲ ἀξία τῶν παραγομένων προϊόντων ὑπολογίζεται εἰς δρα. 300,000. Ἰδιον ἐπίσης ἐργαστάσιον εἶναι καὶ τὸ ἕτερον τῶν ἐν Ζακύνθῳ ὅπερ μόνον τῆς μηχανῆς τοῦ ἀλευρομύλου κάμνει χρῆσιν. Ὑπηρετεῖται δὲ ὑπὸ 12 ἐργατῶν καὶ ἡ πρὸς σύστασιν αὐτοῦ καταβληθεῖσα δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δρα. 20,000. Ὑπάρχουσι προσέτι καὶ 4 τοιαῦτα καταστήματα ἐν Ἀθήναις ἥττονος σπουδαιότητος.

* * * Τὸ σέλιον θεωρεῖται ὡς θρεπτικὴ καὶ καθαρτικὴ τροφή. Ὁ τρώγων σέλινα καὶ πίνων τὸν ζωμὸν αὐτῶν ἀπομακρύνει ἀπ' αὐτοῦ τοὺς ρευματισμοὺς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀσθενείας.

* * * Ἡ Κύπρος ἦτον ἡ πρώτη χώρα ἐν τῷ κόσμῳ ἣτις ἔλαβε χριστιανὸν κυβερνήτην. Ἦτον ὁ τόπος ἔνθα τὸ ὄνομα Σαουλ μετεβλήθη εἰς Παῦλον. Ἦτον ἡ πατρίς τοῦ Βαρνάβα, «τοῦ υἱοῦ τῆς προμυθίας» καὶ τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἐπώλησεν ὅπως βοηθήσῃ τὴν διάδοσιν τῆς χριστιανισμοῦ ἦσαν ἐν Κύπρῳ.

* * * Ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψε εἰς ἰθαγενῆ ἐκδότην νὰ τυπώσῃ ἐκδοσὶν τῆς Γενέσεως ἐν Σινικῇ γλώσσῃ, πρώτην φοράν ταύτην καθ' ἣν ἐπέτρεψε νὰ δημοσιευθῇ τμηματικῆς τῆς Γραφῆς.

* * * Ὁ πρὸ πολλοῦ σχεδιαζόμενος σιδηρόδρομος μεταξὺ Ἰσππῆς καὶ Ἱεροσολύμων θέλει μετ' οὐ πολὺ συντελεσθῆ, ἀμερικανοῦ τινος μηχανικοῦ μεταβάντος ἐπὶ τόπου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

* * * Λέγεται ὅτι ὁ διάσημος τῆς Ἀφρικῆς ἐρευνητῆς Στάνλεϋ προτίθεται νὰ ὀδηγήσῃ ἑτέραν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Κεντροῦσαν Ἀφρικὴν, ἣς πᾶς δαπάνης θέλει καταβάλλει ἢ ἐν Βρυξέλλαις διεθνῆς ἐταιρία.

Ο ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Οὐράνιος ἔρωσ χυθεῖς ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Κτίσαντος τοῦτο πανσόφως τὰ πᾶν στὴν φύσιν τῶν ὄντων τὴν ἔδραν του ἔχει, ἐν ζεῖῳ δεσμοῦ τὰ κρατεῖ, τὰ συνέχει, ἔχχει ζωὴν εἰς αὐτὰ ἱεράν.

Ἦνὸς του εἶν' αὐτ' ἡ γλυκεῖα ἁρμονία, τὰ ἔργ' αὐτὰ ἦτις τῆς θείας χειρὸς, με ἔξαλλον χάριν ἀφθάρτως καλλύνει, καὶ θάλασσαν, γῆν, οὐρανὸν ἐκφαιδρύνει. Πατρίδος δ' ὁ ἔρωσ αὐτοῦ εἶν' λαμπρός.

Ἐράσιμος φθόγγος ὦ! οὗτος ἐκφλέγει καρδίας γενναίας ἡρώων ἀνδρῶν. Κινεῖ εἰς ἐνδόξους αὐτοὺς ἐνεργείας, ὕψοι εἰς ἰδέας μεγίστης ἀξίας, ἐντὸς οὐρανίων τοὺς ἀγεῖ χορῶν.

ὦ ἔρωσ θεσπέσι' ὁ πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν θεῖαν Ἑλλάδα σοῦ ἔδραν κλεινὴν ἐξέλεξες ὄντως ἐκ πάντων τῶν τόπων, καρδίαι παλλοῦν σὲ λατρεύου ἀνθρώπων, τιμὴν πανταχοῦ σοὶ προσφέρου καινὴν.

Ἀλλὰ βωμὸν ἅγιον, ἀκτινοδόλον, εἴ οὐ ζωηφόρον ἐκπέμπεται πῦρ, τὴν εὐφλεκτον ἔσχεις καρδίαν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα τῶν θαυμασίων ἐκείνων ἀρχαίων, οὗς ἄδυτος δόξης ἀστήρ.

Ἐλάμπρουνε' εἶθε κι' Ἑλλήνων τῶν νέων, θερμοὺς νὰ σοὶ εἶν' ἡ καρδία βωμῶς, εἰς πράξεις αὐτοὺς νὰ ἐγείρῃς γενναίας· εἰς σκέψεις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὠραίας νὰ παύσῃ δακρῶν τῆς πᾶς σταλαγμῶς.

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

Λύσις Αἰνίγματος Γ'

Σ π ό γ γ ο ς

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ ἐμμέτρως ὁ κ. Ἰωάννης Μπράβος (ἐπιστάτης Β' Γυμνασίου ὡς ἐξῆς:

Εἰς τόπον ἀγεώργητον αὐτοφυῆς ὁ σ π ό γ γ ο ς γεννᾶται καὶ πληθύνεται, ὁ μικρομέγας ὄγκος. Ἄκων δὲ οὗτος ἤμαρτε τὸν Ἰησοῦν ποτίσας διψῶντα, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὄξος χολὴν ἀντλήσας.

Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος, φίλε μου, εἶν' ὁ σπόγγος. Πλὴν δὲν πιστεῦω νάκαμες τὴν ἀλιτεῖαν μόνος.

Ἡ γραφίς μου.

Καθὼς καὶ οἱ κκ. Δ. Χ. Βουρνάζος, Εὐανθία Λαδιανού, Γ. Α. Βαλαβάνης, Σταῦρος Κ. Μανδούβαλος (δισυθυγτῆς τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶ»), Ι. Χέλμης (Πειραιεύς), Παναγ. Π. Ζαγκλῆς (Ἀλεξάνδρεια), Ἀπόσ. Μ. Κουμαριανός (Σμύρνη), Ι. Κ. Τζάθας (Ἰδρα).

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Τῆς Ἡπείρου πόλις εἶμαι,
Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃς
Πάλιν πόλις εἶμ' ἐπίσης
Καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν κεῖμαι

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ, σύγγραμμα περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, συγκροτουμένου ὑπὸ νέων καλῶν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο περιέχει ἀναγνώσματα ἀξιόλογα καὶ συσταίνομεν τοῦτο θερμῶς.

— ΦΑΝΤΑΣΙΑ καὶ ΚΑΡΔΙΑ συλλογὴ δευτέρου λυρικῶν ποιήσεων, ὑπὸ Π. Ματαράγκα. — Ἐν Ἀθήναις 1879. Τὰ ποιήματα τοῦ κ. Ματαράγκα διακρίνονται διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διήκουσαν ζωηρὰν φαντασίαν καὶ καθαρεύουσαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

— ΣΥΜΠΛΗΝ, σύγγραμμα περιοδικὸν, ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις δις τοῦ μηνός, τῆ συμπράζει λογίων καὶ ἐπιστασια κ.κ. Ν. Γ. Ζωγραφακῆ καὶ Ἰπ. Γ. Λέον. — Ἔτος Α'. ἀριθ. 1.

— ΧΛΩΡΙΣ, ἐν Κων/πόλει περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. — Μὴν Μάϊος 1879.

— ΠΛΑΤΩΝ σύγγραμμα περιοδικὸν παιδαγωγικὸν καὶ φιλολογικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου. — Ἐν Ἀθήναις τόμος Α. Τεῦχος Ζ'. Μάϊος 1879.

— ΒΥΡΩΝ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Βύρωνος ἐκδιδόμενον. — Ἐν Ἀθήναις 1879. Τόμος Α'. φυλλάδ. Β'.

— ΦΟΙΒΟΣ ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ, περὶ δημοσίας ὑγείας τῆς οικογενειακῆς ὑγιεινῆς, καὶ τῆς προχειροῦ οικιακῆς ἰατρικῆς ἐν ἐλλείψει ἰατροῦ ὑπὸ Ι. Π. Πύρλα. — Ἔτος Α', ἀριθ. 6.